

Petra van Wolven

Het eerste meisje met een diploma motorvoertuigentechniek

2004 (?)

"Toen ik van de lagere school afkwam wilde ik automonteur worden, net als mijn vader die hier ook op school heeft gezeten. Bij ons in de buurt was er een garage waar ene Marietje als monteur werkte. Dat was mijn voorbeeld. Maar ik kreeg steeds te horen, dat automonteur niets voor een meisje was. Ook mijn ouders waren er niet voor. Ik kwam op de huishoudschool terecht, maar dat was echt een ramp. Tussen al die meiden. De een nog mooier opgetut dan de andere. Elkaar de ogen uitsteken met een dure spijkerbroek. ik hoefde dat allemaal niet; kleedjes naaien en stofjes breien. Ik wilde het grove werk doen, vieze handen krijgen. Na dat jaar wilde ik naar de Its (lagere technische school). Ik kwam in de tweede klas. Het eerste jaar was meneer Jasper directeur. Ik had daar een heilig ontzag voor. Hij leek op Alfred Hitchcock en keek heel streng.

Niets voor een meisje

We zaten met drie meisjes in de klas. In het derde jaar moest je een vak keuze maken. Voor mij stond die vast; automonteur. Zelf meneer Rikken de directeur kwam eraan te pas; "Dat is toch niets voor een meisje." Iedereen was ertegen, behalve ik. Ik werd boos op mijn ouders. Ze hadden altijd gezegd dat het niet uitmaakte of ik dokter of putjesschepper wilde worden. Alle jongens bij ons thuis mochten worden wat ze wilden, maar ik niet. Het werd grafische techniek, want daar had je drukpersen bij. Ik wilde net zo zijn als de andere leerlingen en niet voorgetrokken worden. Op een keer kreeg ik van een leraar speciaal voor mij zeep, die inktvlekken gemakkelijk verwijderde. Toen de les was afgelopen riep ik door de klas: "Hier jongens, ik heb zeep waar je handen veel gemakkelijker mee schoon kunt maken." Dat werd me niet in dank afgenomen. Maar ik wilde niet dat ik werd voorgetrokken.

Doperwtjes

Rob Belgers, een van mijn klasgenoten die heel goed kon tekenen heeft eens een stripverhaal gemaakt waar ik en een aantal leraren van de Boulevard in voorkomen. Dat vond ik heel erg leuk. De klassen aten om beurten in het restaurant. Dan hadden de leerlingen van de kok-kelner opleiding gasten om mee te oefenen. We moesten altijd zo lang wachten en dan werd het donderjagen. De "Tsernoby!" doperwtjes vonden we niet lekker. Ze waren zo groen, dat ze bijna lichtgevend waren. Die stopten we in de bloemenvaasjes die op tafel stonden. En we zetten de dopjes van de zout en pepervaatjes op scherp. Op een keer zat er een jongen met zijn aansteker te spelen en vloog de vitrage in brand. Met water uit de bloemenvaasjes en limonade werd het vuur geblust.

Theewater

Met mevrouw Derksen uit de bibliotheek kon ik het goed vinden. We maakten vaak een praatje. Ze was altijd heel belangstellend. Bij de grafische afdeling maakte ik papiertjes voor haar kleinkinderen. In de doka (donkere kamer) mochten we maar een korte tijd blijven. Daar moest je in een alcoholbad foto's ontwikkelen. Dat gebeurde in een soort pvc buis met een deksel erop, die er maar heel even af mocht. Er was eens een leerling al een tijdje weg en die bleek intussen helemaal boven zijn theewater. Die hebben we naar huis toe moeten brengen.

Vader

Ik studeerde keihard om mijn diploma te halen, maar ik zakte toch als een baksteen. Toen mocht ik eindelijk doen wat ik graag wilde: autotechniek. Het vreemde is dat ik daar nauwelijks een boek inkeek. Met m'n hakken over de sloot haalde ik het diploma. In het vierde jaar liepen we stage. Maar meneer Fortuin, de leraar autotechniek kon geen plaats voor me vinden. Terwijl er voor alle jongens wel een plaats was. Tenslotte heb ik er zelf een gevonden. Meneer Fortuin was als een vader voor me. Als ik het soms wat moeilijk had, dan knipoogde hij. Alsof hij wilde zeggen, "dat komt wel goed." Met het "Open Huis" vroeg hij me altijd om 's avonds ook te blijven. Hij was heel trots op mij. Meneer Fortuin was ook een grappenmaker. Hij stuurde jongens naar garage van Stein om een doosje vuurvonkjes of de steenschaaf of het plintenladdertje te halen. "Laat maar op de rekening

zetten." Dan kwamen ze terug met de mededeling dat ze waren uitverkocht.

Diploma

Met meneer Rikken kon je wel lachen. Als je niet genoeg geld had voor een kopje thee, vroeg je gewoon om twee kwartjes. en die gaf hij je dan. Samen met hem sta ik in de krant, toen ik op 27 juni 1985 als eerste meisje het diploma autotechniek kreeg. Het maakte grote indruk op me, ik voelde me beroemd. Op dat knipsel ben ik heel zuinig, omdat mijn opa dat altijd in zijn portemonnee bewaarde. ik kreeg een doppendoos, waar ik heel trots op was. Met mijn diploma ben ik naar Marietje gegaan: "Kijk eens, ik heb het gered."

Als meisje keek je natuurlijk ook naar de leraren. In mijn geval was dat meneer Rasenberg, die speelde ook in een bandje. Daar gingen we natuurlijk naar toe. En dan Gino Pus, een van de conciërges. Daar was ik ook helemaal verkikkerd op.

Doppendoos van de Hema

Ik was nog geen week van school of ik werkte bij de Hema. Ik dacht dan heb ik in ieder geval een baan. En van daar uit zie ik dan wel verder. Uiteindelijk werk ik er al vijftien jaar. Ik heb stapels sollicitatiebrieven geschreven, maar ik kwam niet aan de bak. De doppendoos kwam van de Hema, ontdekte ik later. Dat vond ik wel komisch.